

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

letafgiften var alt for beskeden, og at forslaget derfor ikke ville betyde nogen virkelig økonomisk lettelse for de mange mindre biografer, som i forvejen ikke betalte bevillingsafgift.

I det lovforslag, der nu forelægges, er der derfor udover en afskaffelse af bevillingsafgiften også stillet forslag om at nedtrappe billetaafgiften over 3 år, således at der i perioden fra lovforslagets ikrafttræden den 1. juli 1972 og indtil 31 marts 1973 betales 10 pct. i billetaafgift, i finansåret 1973-74 7 pct. og i finansåret 1974-75 4 pct. Pr. 1. april 1975 bortfalder afgiften helt. Lovforslaget indebærer således, at biograferne i 1972-73 vil blive fritaget for afgifter på omkring 8,3 mill. kr., heraf ca. 2,7 mill. kr. ved bevillingsafgiftens bortfald pr. 1. juli 1972 og ca. 5,6 mill. kr. ved nedsættelsen af billetaafgiften til 10 pct. fra samme tidspunkt. Nedsættelsen af billetaafgiften til 7 pct. pr. 1. april 1973 og til 4 pct. pr. 1. april 1974 medfører yderligere ompelser på henholdsvis ca. 6 mill. kr. og ca. 4 mill. kr., og det endelige bortfald af afgiften pr. 1. april 1975 fritager biograferne for betaling af ca. 5,5 mill. kr.

Filmfondens virksomhed kan herefter ikke længere baseres på indtægterne fra billeta- og bevillingsafgiften, og der er derfor i lovforslagets § 30 optaget en bestemmelse om, at staten fra det tidspunkt, hvor filmfondens likvide formue er opbrugt, overtager udgifterne til filminstitutets virksomhed, og instituttet bliver herefter en almindelig statsinstitution. Jeg skal senere nærmere komme ind på denne bestemmelse.

De danske filmproducenter, som efter det tidligere lovforslag fortsat var sikret en tilbagebetaling svarende til den nuværende billetaafgift på 15 pct., vil efter det nu forelagte lovforslag få denne tilbagebetaling reduceret i takt med nedtrapningen af billetaafgiften, således at der pr. 1. april 1975, når billetaafgiften helt bortfalder, heller ikke mere vil tilgå de danske filmproducenter nogen automatisk støtte.

Med den ovenfor nævnte statsovertagelse af udgifterne til filmstøtten anser jeg det ikke for muligt og ej heller rimeligt at opretholde en automatisk støtteordning for producenterne, som jo i øvrigt hidtil i vid udstrækning også er kommet producenter af mindre lodige film til gode. Den nævnte

nedtrapningsperiode for billetaafgiften vil efter min opfattelse give de danske producenter rimelig tid til at indstille sig på den ændrede situation og overveje muligheden af eventuelle foranstaltninger, der kan kompensere for bortfaldet af den automatiske tilbagebetaling af billetaafgiften, f. eks. en forhøjelse af filmlejen.

Lovforslagets kapitel 4 indeholder ganske betydelige ændringer i forhold til det i januar 1971 forelagte lovforslag.

For det første er det foreslået, at filmfonden fra lovens ikrafttræden skifter navn til det danske filminstitut. Dette forslag må ses i sammenhæng med det ovenfor nævnte forslag om gradvis bortfald af billetaafgiften og derpå følgende statsovertagelse af de hidtidige filmfundsudgifter, hvorefter der reelt ikke længere vil eksistere nogen fond.

Dernæst er formålsparagraffen for filminstitutet, som jeg herefter vil kalde det, på væsentlige punkter ændret i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag. Det er nu i lovforslaget udtrykkelig anført, at et af filminstitutets formål er at drive filmskolen, men der er samtidig i lovtæksten peget på muligheden for, at man i stedet for den nuværende filmskole evt. kan organisere en filmkunstnerisk og filmteknisk uddannelse som et led i en fælles basisuddannelse for flere beslægtede medier, f. eks. film, teater, radio og tv. Tanken om en sådan fælles basisuddannelse forekommer mig på mange måder nærliggende, og meget taler for, at der nedsættes et særligt udvalg til nærmere at undersøge dette spørgsmål samt spørgsmålet om, hvorvidt en sådan uddannelse og efterfølgende specialkurser evt. kan tilrettelægges i fællesskab med andre nordiske lande, jfr. den nylig indgåede aftale om kulturelt samarbejde mellem de nordiske lande. (Artikel 3, punkt f).

Det i forrige folketingssamling fremsatte forslag til lov om statens filmcentral, der som nævnt ovenfor ikke vil blive gennemført, indebærer, at filmcentralen skulle overtage produktionen af en række af de kortfilm med alment oplysende sigte, som for øjeblikket produceres i kortfilmrådets regi. Under filmfonden skulle herefter kun henhøre produktion af kortfilm med et rent kunstnerisk sigte.

Der blev under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag fra flere sider udtrykt be-